

ikke havde stor Interesse for et Amt i det Hele, men blot for en enkelt Deel, som maaffee slet ikke har nogen Repræsentant i Amtsrådet, og altsaa var der heller ikke Meget at vente fra en saadan. Fra Regeringens Side at udstede en Opfordring til Amtsrådene, at de skulde sætte sig i Virksomhed i denne Henseende, finder jeg saare misligt; man kunde derved lede dem til Foretagender, som blot bleve til Udgift for Amtet, og ikke førte til noget virkeligt Resultat. Sagen vilde stille sig noget anderledes, hvis et Amtsråd selv kom og begjærede Bemyndigelse til, udenfor de almindelige Regler at anvende en vis Sum til de omhandlede Udgifter; men det forekommer mig at være mere naturligt, at disse Forsøg ledes af Staten og skee paa Statens Bekostning, og jeg kan derfor ikke nægte, at jeg vilde ønske, at det ærede Thing vilde give sit Samtykke til Anvendelsen saavel af den Sum, som behøves til de Træplantningsforetagender, som ere indbefattede under de Formaal, til hvis Opnaaelse den her omkvæstionerede hele Sum er begjært, som at det dog i alt Fald vilde gaae ind paa Bevillingen af den Sum, der behøves til at gjøre Brøndboringsforsøg. Jeg indseer vel, at det er meget muligt, at disse Forsøg ikke føre til noget heldigt Resultat; men det er Noget, som man jo maa finde sig i; naar det er for et vigtigt Formaal og et Formaal, som man efter Overlæg, og efter hvad Mænd, som have undersøgt Forholdene, udseer, finder at det er rimeligt at gjøre et Forsøg paa, saa maa man finde sig i, at dette Forsøg maaffee ikke lykkes; det er Noget, som ligger i dets Natur som et Forsøg; men, da Summen dog for Staten er saa lidet betydelig, saa forekommer det mig, at det er en altfor forsigtig Betragtning af Forholdene, naar man vil nægte en Sum til den omhandlede Brug. Naar det først ved saadanne Undersøgelser, som Indenrigsministeriet har tænkt sig, bekræftes, at der paa visse Steder er Grund til at formode, at man ved fortsat Boring kunde finde Vandmasser, som kunde bidrage betydeligt til Egnens Befrugtning, saa troer jeg, at Tiden er kommen til, at man kunde vente, at deels Communerne og deels private Foreninger vilde sætte sig i Virksomhed; men førend den Tid

troer jeg ikke at der kan ventes meget i denne Henseende; men jeg troer, at den første Impuls maa gives fra Statens Side, og jeg troer aldeles ikke, at det er nødvendigt, fordi man nu bevilger denne Sum, derfor at bevilge en ny Sum, hvis denne ikke førte til Maalet. Man maa da være besvøiet til at opgive det Hele eller ogsaa overlade det til Private, dersom disse Forsøg allerede havde tilvelebragt et saadant Resultat eller vakt en saadan Interesse i vedkommende District, at man kunde vente, at Private vilde fortsætte, hvad der fra Statens Side var begyndt.

Formanden: Der er begjæret Afslutning af Forhandlingerne af følgende Medlemmer:

Monrad, Rothe, Chr. Larsen, Jacobsen, Hoyer, Mathiasen, Rasmussen, Ettrup, B. Olsen, Bohr, Fischer, Eiler, L. C. Petersen, Willens og Gram.

Med Afstemning vedtoges Afslutning med 47 Stemmer mod 31.

Man gif derpaa over til Afstemning, hvorved:

1) Forslag af Indenrigsministeren: ad A. i.:

til Industriens Fremme . 3,000 Rbd.

forandres til:

til Industriens Fremme . 5,000 Rbd.

forkastedes med 44 Stemmer mod 38.

2) Underændringsforslag af Udvalgets Fleertal:

Istedetfor 3,000 Rbd. sættes 4,000 Rbd. vedtoges med 75 Stemmer mod 8.

3) Indenrigsministerens Forslag: ad A. n. 2:

til Landvæsenets Fremme . 10,400 Rbd.

forandres til:

til Landvæsenets Fremme . 13,200 Rbd.

vedtoges med 46 Stemmer mod 38.

Derved bortfaldt Underændringsforslagene af de femten Medlemmer til A. n. 2.